

Folketingets Skatteudvalg

L 23 – Bemærkninger til 3. behandling

30. januar 2009

Der er nu fremsat nye ændringsforslag både den 22. og den 27. januar 2009 umiddelbart forud for 3. behandlingen. Indledningsvis bemærkes, at Finansrådet finder det helt uacceptabelt at skærpe lovgivningen, uden at der på behørig vis gives mulighed for at vurdere de foreslåede ændringer.

Finansrådets Hus
Amaliegade 7
1256 København K

Finansrådet har naturligvis sympati for, at Skatteministeriet søger at lukke huller i skattelovgivningen, men finder det meget uheldigt, at noget så grundlæggende som selve investeringsskabsdefinitionen ændres på et tidsmæssigt grundlag, der ikke giver mulighed for en stillingtagen til konsekvenserne heraf.

Telefon 3370 1000
Fax 3393 0260

mail@finansraadet.dk
www.finansraadet.dk

Det er vores vurdering, at lovforslaget på grund af omgåelsesmuligheder ikke bør fremmes i nærværende form, jf. pkt. 1 nedenfor. Hvis der alligevel arbejdes videre med forslaget, påpeges en række praktiske forhold, som efter vores opfattelse skal indarbejdes, jf. punkt 2 – 5 nedenfor.

Journalnr. 611/01
Dok. nr. 212339-v1

1. Omgåelsesmuligheder

Konsekvenserne af forslaget vil være helt vilkårlige og lægge op til en udstrakt grad af skattetænkning, idet det for investor i et investeringsselskab eller for udbyder af investeringsprodukter vil være meget enkelt at planlægge sig ud af lagerbeskatningen. Efter Finansrådets opfattelse vil muligheden for skattetænkning betyde, at der er risiko for, at indgrebet mod investeringsselskaber i praksis bliver helt uden virkning.

Som ændringsforslaget er udformet, vil ejerne af et investeringsselskab, der udelukkende investerer i værdipapirer, og som har mere end syv aktionærer, nemlig meget nemt kunne undgå lagerbeskatningen, jf. nærmere nedenfor.

Det følger af forslagets § 2, nr. 2, at såfremt et selskab, der investerer i værdipapirer, investerer mere end 15 pct. af sine aktiver i et helejet datterselskab, vil denne investering som udgangspunkt ikke blive medregnet til begrebet værdipapirer mv. Det indebærer, at selskabet ikke anses for at være et investeringsselskab. Ifølge forslaget er der dog tale om et investeringsselskab, hvis datterselskabet i sig selv anses for at være et investeringsselskab.

Et selskab vil dermed nemt kunne undgå en kvalifikation som investerings-selskab ved at foretage en investering på minimum 15 pct. af kapitalen i et datterselskab. Det gælder også, selvom datterselskabet kun investerer i værdipapirer, og at der dermed samlet set - selskabet og datterselskabet set under ét - kun investeres i værdipapirer. Det følger af, at datterselska-bet ikke har otte ejere, og at dette derfor i sig selv ikke kan anses for at være et investeringsselskab, jf. ændringsforslaget.

Side 2

Journalnr. 611/01
Dok. nr. 212339-v1

Som nævnt i vores tidligere høringssvar findes der også andre måder, hvor-på den skærpede beskatning af aktier i investeringsselskaber i praksis me-get nemt kan omgås. Ved hjælp af forskellige typer af holdingkonstruktioner kan antallet af investorer i det ultimative "investerings-selskab" bevidst hol-des under otte. Det forhold, at det i ændringsforslaget § 2, nr. 1, nu er fastsat, at koncernforbundne deltagere, jf. kursgevinstlovens § 4, regnes for én deltager, afhjælper ikke dette problem - tværtimod.

2. Kollektiv investering – ny definition

Ifølge lovforslaget § 2, nr. 1, anses et selskab for et investeringsselskab, såfremt selskabet har mindst otte investorer. Der er ikke her taget stilling til, at ejerandelene kan være forskellige. Eksempelvis kan en enkelt investor have en stor ejerandel, mens de øvrige investorer har mindre andele. Den foreslåede definition kan medføre skævheder og manglende overblik for bå-de deltagere og selskab, hvilket kan indebære ringere investorbeskyttelse for "mindretalsejerne".

Finansrådet foreslår, at denne betingelse ændres, så det i stedet bliver et krav, at ingen af aktionærerne i selskabet ejer 10 pct. eller mere af aktieka-pitalen. Det vil sige, at der kun vil være tale om et investeringsselskab, hvis der er mindst 11 investorer, hvoraf alle ejer mindre end 10 pct. af aktieka-pitalen.

Herved opnås, at der bliver sammenhæng med hovedbetingelsen for, hvor-når der er tale om et investeringsselskab i relation til de ultimative investo-rers ejerandel og den foreslåede affattelse af aktieavancebeskatningslovens § 19, stk. 3.

Endvidere opnås, at forslaget ikke kan stride imod EU´s moder-/dattersel-skabsdirektiv, hvorefter udbytte til et moderselskab med en ejerandel på mindst 10 pct., er berettiget til skattefrihed.

3. Den oprindelige definition af investeringsselskabets virksomhed bør fastholdes

Ifølge § 2, nr. 2 kan et investeringsselskab placere indtil 15 pct. af sine ak-tiver i andet end værdipapirer uden at miste status som investerings-selskab, hvorved der sker en ændring af den oprindelige definition af investe-ringsselskab.

Bestemmelsen forekommer overflødig sammenholdt med ABL § 19, stk. 2, nr. 2, der angiver, at virksomheden inde i et selskab udelukkende skal bestå i investering i værdipapirer mv.

Finansrådet ønsker på den baggrund at få bekræftet, at der ikke er tale om en nyskabelse, men udelukkende en præcisering af de gældende regler om adgangen til at eje en kontant beholdning, fx et bankindskud.

Endelig bemærkes, at udmålingen af den gennemsnitlige andel af aktiver i sig selv vil være en administrativ udfordring, og resultatet kan meget vel blive, at selskabet fra år til år skifter status mellem at være et investerings-selskab og et almindeligt selskab.

Hvis bestemmelsen i den foreslåede § 19, stk. 3, skal harmonere med muligheden for skattefrit datterselskabsudbytte, så bør ordlyden vedrørende aktier i et datterselskab affattes som "mindst 10 pct."

4. Medarbejderselskaber favoriseres

I § 2, nr. 2 etableres der som noget helt nyt en særlig friholdelse for lagerbeskatning, nemlig når investerings-selskabet har til formål, at medarbejderne i en virksomhed i fællesskab kan eje en pulje af aktier i den pågældende virksomhed.

Det er uklart, hvorfor en sådan friholdelse skal begrænses til såkaldte medarbejderselskaber. Det må umiddelbart forudses, at andre investorgrupper kan have tilsvarende behov.

Endelig er det uklart, hvorfor en sådan særbestemmelse skal indføres i betragtning af de omgåelsesmuligheder, der foreligger, jf. pkt. 1 ovenfor.

Finansrådet anbefaler, at dette punkt analyseres nøje inden implementering.

5. Samspil med øvrig lovgivning om investeringsforeninger

Udvidelsen af begrebet investerings-selskab indebærer, at investorerne i en lang række forskellige selskabsretlige enheder beliggende her i landet og i udlandet herefter vil opleve en skærpet beskatning, idet investorerne fremover bliver lagerbeskattet, som om de havde investeret i en akkumulerende investeringsforening.

På den baggrund ønsker Finansrådet en tilkendegivelse af, at reglerne for udloddende investeringsforeninger i ligningslovens § 16 C kan anvendes af danske investorer i tilsvarende udenlandske og danske kollektive investeringsordninger uanset selskabsform.

Med venlig hilsen

Neel Frederikke Gronemann

Direkte 3370 1063
nfg@finansraadet.dk